

5. Налагодження ієрархічної системи передачі інформації для забезпечення кожного працівника точною, актуальною та узгодженою між всіма рівнями ієрархії інформацією [3].

Позитивними наслідками добре налагодженої комунікації є висока мотивація та продуктивність праці співробітників, активний обмін досвідом, плідна співпраця між департаментами, зміцнення корпоративної культури та відповідно підтримання конкурентоспроможності компанії на ринку [3].

Отже, добре побудована система внутрішньої комунікації є одним з ключових чинників для успішної діяльності компаній в сучасних умовах. Вона дозволяє працівникам на всіх рівнях вчасно отримувати необхідну інформацію та виконувати завдання з дотриманням усіх термінів. Керівництво має слідкувати за актуальною ситуацією у внутрішньому та зовнішньому середовищі для впровадження необхідних змін в комунікаційну систему. Такий підхід дозволить компанії підтримувати свій імідж та конкурентну позицію на ринку.

Список використаних джерел:

1. *Посібник з планування внутрішньої комунікації.* URL: <http://surl.li/tftjp>.

2. *Методичні рекомендації до програмного матеріалу з навчальної дисципліни «Комунікативний менеджмент» / Укладачі: І. В. Кононова, О. М. Кубецька.* Дніпро: ДДУВС, 2021. – 40 с.

3. *Walters K. Top 5 ways to measure internal communication. Intranet Connections.* URL: <http://surl.li/tftks>

УДК 658.513.012.7:005.334

Грабовська І.В.,

*старший викладач кафедри менеджменту та адміністрування,
Хмельницький національний університет*

КОНТРОЛІНГ ЯК ІНСТРУМЕНТ РЕАЛІЗАЦІЇ СТРАТЕГІЇ СТАБІЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА В УМОВАХ КРИЗИ

У період кризи на перший план висувається проблема стабільності організацій як систем, здатних функціонувати, зберігаючи незмінною свою структуру і підтримуючи рівновагу. Розробка ефективних дій підприємства для різних можливих

сценаріїв розвитку економічної ситуації, їх аналіз та відбір становлять суть процесу формування довгострокової стратегії компанії. Необхідність прогнозування майбутньої кон'юнктури ринку змушує вдосконалювати інструментарій стратегічного управління, методи забезпечення оперативності прийняття управлінських рішень та системи адаптації до умов, що постійно змінюються, особливо в періоди криз.

Концепція контролінгу є одним із найважливіших напрямків у розвитку теорії та практики управління, реалізація якої сприяє створенню передумов для майбутнього ефективного функціонування підприємства, що базуються на основі: пристосування стратегічних цілей до суттєвих змін зовнішнього середовища, узгодження всіх короткострокових планів підприємства зі стратегічним планом, координації планів по бізнес-процесах, впровадження системи контролю за здійсненням проекту, коригування термінів та змісту реалізації стратегічних планів. Розробка та впровадження контролінгу на підприємстві дозволяє своєчасно виявляти дестабілізуючі фактори, прогнозувати їх вплив на результати діяльності підприємства, розробляти та своєчасно застосовувати ефективний інструментарій антикризового управління.

Відповідно до системного підходу (Р. Манн, Е. Майєр, Х.Й. Фольмут та ін.), контролінг є системою управління підприємством, орієнтовану на результат, що використовує інструментарій оперативного та стратегічного менеджменту та переслідуючу мету – забезпечення безперервного потоку інформації про стан внутрішньої та зовнішньої середовища для своєчасного ухвалення управлінських рішень, реалізація яких забезпечує оптимізацію результативності та ефективності. Насамперед, мова йде про новий погляд на менеджмент, цілеорієнтоване управління, спрямоване в майбутнє, на досягнення бажаного стану зі збереженням ключових параметрів організації як системи.

Система контролінгу, інтегруючи в єдиній системі планування, облік, аналіз, контроль, моніторинг та інформаційне забезпечення, формує систему ефективного управління підприємством та забезпечує координацію всієї управлінської системи, орієнтованої на обрану стратегію розвитку. Тим самим контролінг покликаний забезпечувати узгодженість та єдність стратегічних і оперативних цілей та дій компанії. Здійснюючи постійний контроль за

досягненням цілей діяльності підприємства, контролінг включає два основні аспекти: стратегічний і оперативний. Стратегічний контролінг орієнтований на аналіз зовнішнього та внутрішнього середовища підприємства з метою вироблення стратегічних рішень. На відміну від стратегічного, оперативний контролінг спрямований на досягнення короткострокових цілей – забезпечення поточної економічної ефективності та рентабельності діяльності компанії. Систему оперативного контролінгу використовують для підтримки оперативних рішень щодо недопущення кризового стану організації. Залежність оперативного контролінгу від стратегічного проявляється в тому, що координувати і регулювати діяльність підприємства в сьогодення ми можемо лише за умови існування чіткого плану дій на майбутнє, тобто існування стратегії підприємства, ефективно існування якої забезпечує стратегічний контролінг [1, с. 98].

Найбільш затребуваною в період кризових явищ в економіці стає стратегія стабільності. Головним завданням стратегії стабільності, як однієї з основоположних стратегій розвитку підприємств, є раннє виявлення кризових тенденцій, виявлення так званих «слабких сигналів», що вказують на можливість непередбачуваних явищ, і вироблення заходів, які б протидіяли цим явищам. Вона має на меті стійкий розвиток економічної системи на основі збереження її структури та якісних характеристик в умовах зовнішніх та внутрішніх впливів.

Щодо реалізації стратегії стабільності, основним завданням контролінгу буде розробка варіантів управлінських рішень з метою мінімізації відхилень у розвитку організації, що спричиняються зовнішніми та внутрішніми впливами. Критеріями таких відхилень є допустимі параметри стійкості (стабільності) розвитку. Головним завданням у стратегічному плануванні має бути збереження структурно-економічних параметрів функціонування, що забезпечує (до часу повної адаптації до нових умов) мінімально допустимий рівень розвитку компанії. Кінцевими результатами застосування контролінгу для підприємства є: скорочення часу реакції економічного механізму зміну зовнішньої та внутрішньої середовища; скорочення управлінського ризику, тобто, ризику помилок у виборі вектора управлінського впливу. Ці позитивні зміни у системі управління організацією, своєю чергою, визначають успіх у реалізації стратегії стабільності у періоди криз.

Таким чином, стратегічний контролінг служить для забезпечення виживання підприємства та відстеження ступеня досягнення компанією наміченої стратегічної мети на основі прийняття своєчасних оперативних рішень щодо оптимізації фінансового результату. Тому, конкретизуючи головну вартісну мету для промислового підприємства, можна відзначити, що призначення контролінгу також полягає у передбаченні, попередженні виникнення кризових ситуацій на підприємстві та забезпеченні його стабільного функціонування та розвитку.

Список використаних джерел:

1. Русановська О. А. Інструменти та методи стратегічного контролінгу на підприємстві / О. А. Русановська // Вісник Національного університету «Львівська політехніка». Менеджмент та підприємництво в Україні: етапи становлення і проблеми розвитку. – 2013. – № 769. – С. 96-107. – URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/VNULPM_2013_769_17

УДК 332.834(477)

Євтушенко Ю.В.,

кандидат економічних наук,

*докторант кафедри фінансів, банківської справи та страхування,
Національний університет «Чернігівська політехніка»*

РОЗВИТОК ЖИТЛОВОГО БУДІВНИЦТВА ЯК ОСНОВА ЕКОНОМІЧНОГО ВІДНОВЛЕННЯ КРАЇНИ

Результативне функціонування економіки будь-якої країни можливе лише за умови ефективної роботи всіх її складових, що забезпечується раціональним використанням наявного ресурсного потенціалу. Водночас, серед ключових завдань функціонування економіки перебуває формування належних умов існування її громадян, шляхом гарантування ключових потреб, серед яких вагоме місце займає саме потреба у житлі. Вагомість вирішення даного завдання спричиняє приділення до неї уваги науковців та практиків протягом значного періоду часу. Поряд з тим, трансформація якісних вимог людини до потреби у житлі, спричинена прогресивним розвитком людства, наявність значної кількості факторів зовнішнього